

Küçük Tilkinin Köprüsü

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Tilkinin Köprüsü

Aysel Banu YAVUZAL

Yeşil ormanın kalbinde, uzun ağaçların fısıldadığı ve bir derenin fıkır fıkır şarkı söylediği yerde, parlak turuncu tüylü ve küçük mavi boyunbağlı bir tilki yaşırdı. Her sabah suyun dansını izlemek için eski ahşap köprüye koşardı. Köprü, karşı taraftaki böğürtlen tarlalarına giden tek yoldu ve bütün orman komşuları onu her gün kullanırdı.

Güneşli bir sabah, küçük tilki kabarık beyaz uçlu kuyruğunu sallayarak köprüye doğru seğırtti. Ama ilk tahtaya bastığında tahta gıcırdadı ve sallandı. Daha dikkatli baktı ve şaşkınlıkla nefesini tuttu. İki tahta kırılmıştı ve bir halat kopmuştu. Köprü derenin üzerinde üzgünce sarkıyordu. "Olamaz!" diye bağırdı tilki. "Kimse güvenle karşıya geçemez!"

Tam o sırada, siyah-beyaz çizgili yüzlü ve kahverengi alet kemerli, güçlü kuvvetli bir porsuk ağır ağır yanlarına geldi. Küçük bir çekici ve bir ölçü ipi taşıyordu. "Sorun ne, küçük dostum?" diye sakince sordu. Tilki burnuyla işaret etti. Porsuk köprüyü inceledi ve başını salladı. "Bunu onarabiliriz, ama yardıma ihtiyacımız olacak. Haydi komşularımızı toplayalım."

Tilki kehribar renkli gözleri kararlılıkla parlayarak koşup gitti. Önce nehir kıyısındaki kunduzun kulübesine uğradı. Yassı geniş kuyruklu ve büyük turuncu dişli kunduz, kütükleri üst üste yığıyordu. "Köprümüz kırıldı!" dedi tilki. "Sağlam ahşap getirebilir misin?" Kunduz sırttı. "Elbette! Tam ihtiyacımız olan tahtalar var." Yeşil iş önlüğünü kaptı ve cebini ahşap çivilerle doldurdu.

Sonra tilki, bir meşe ağacının tepesinde tüneyen bir kuş buldu. Kuşun keskin gözleri ve çevik kanatları vardı. "Köprüyü bağlamak için iyi sarmaşıklar lazım," dedi tilki. Kuş cıvıladı, "En sağlam sarmaşıkların nerede büyüdüğünü biliyorum!" ve onları getirmek için uçup gitti. Bu arada porsuk kırık tahtaları ölçtü ve nelerin gerektiğine dair bir liste yaptı.

Porsuk ayrıca yer altındaki sıcak yuvasında yaşayan köstebeğe de uğradı. Köstebek yuvarlak tel gözlükler ve sarı bir baret takıyordu. Utangaçtı ama kazma becerisiyle gurur duyardı. "Yeni direklerin derine yerleştirilmesi lazım," dedi porsuk. Köstebeğin pembe burnu seğirdi. "Derin çukurlar kazabilirim," dedi yumuşak bir sesle. "Kürek gibi patilerim bunun için biçilmiş kaftan."

Kısa süre sonra herkes köprüde toplandı. Kunduz omzunda iki kalın tahta taşıyarak geldi. Kuş gagası sarmaşık dolu olarak süzülüp indi. Köstebek kürek patileri hazır bir şekilde koşup geldi. Porsuk ölçü ipini açtı ve "Haydi birlikte çalışalım," dedi. "Kunduz, sen ağır ahşabı taşı. Kuş, sen en iyi sarmaşıkları bul. Köstebek, sen direk çukurlarını kaz. Tilki, sen de nerede gerekirse yardım et."

Kunduz yeni tahtaları boşluğun üzerine yerleřtirdi, güçlü kolları bunu kolay gösteriyordu. Kuş köprünün tepesine uçtu ve sarmaşıkları korkulukların arasından geçirip gagasıyla sıkıca baęladı. Köstebek yeni direkler için iki derin çukur kazdı, büyük patileri topraęı küçük kürekler gibi kazıyordu. Tilki ölçü ipini tuttu ve aletleri getirdi.

Güneş yükseldikçe ekip düzenli bir şekilde çalıştı. Porsuk yeni direkleri yerlerine çaktı ve her birini ölçü ipiyle kontrol etti. "Bunlar sağlam tutar," dedi. Tilki ona çivileri uzattı ve tahtaları sabit tuttu. Kunduz son ağır kirişi kaldırdı ve kuş son düğümü bağladı. Herkes meşguldü ve herkes yardım ediyordu.

Öğleden sonra geç saatlerde köprü neredeyse yeni gibi görünüyordu. Porsuk her tahtayı sağlam ayağıyla denedi. "Sağlam," diye ilan etti. Köstebek direklere hafifçe vurdu ve gülümsedi. "Derin ve sağlam," dedi. Kuş korkuluktan mutlu mutlu cıvıladı. Kunduz alnını sildi ve "İyi işti, ekip!" dedi. Küçük tilkinin yüzü ışıldadı, mavi boyunbağı esintide dalgalanıyordu.

Ama sonra porsuk ortadaki küçük bir sallantıyı fark etti. "Orta tahtaya bir çivi daha lazım," dedi. Tilki hemen kunduzun önlüğünden bir çivi getirdi. Köstebek onun için küçük bir delik kazdı ve porsuk çiviye çaktı. "Mükemmel," dedi porsuk. "Takım çalışması her şeyi düzeltir." Diğerleri yorgun ama mutlu bir şekilde başlarını salladı.

Köprü onarıldıktan sonra hayvanlar güvenle karşı tarafa geçti. Tilki kuyruğu havada öncülük etti. "Kutlamak için piknik yapalım!" diye önerdi. Kunduz taze böğürtlen getirdi, kuş tatlı fındıklar buldu ve köstebek yuvasından bal paylaştı. Yumuşak çimenlere bir battaniye serdiler ve yiyeceklerini paylaştılar.

Güneş batmaya başlayıp gökyüzünü pembe ve altın rengine boyarken, dostlar yeni köprüde birlikte oturdu. Küçük tilki komşularına baktı. "Başardık!" dedi. "Çünkü hepimiz yardım ettik." Porsuk başını salladı. "Herkesin becerisi köprüyü sağlamlaştırdı." Kunduz sıırttı, köstebek gözlüklerini düzeltti ve kuş neşeli bir melodi söyledi.

O günden sonra küçük tilki ve porsuk, ne zaman bir sorun çıksa komşularına güvenebileceklerini biliyordu. Köprü, takım çalışmasının simgesi olarak sapasağlam duruyordu. Ve ne zaman biri üzerinden geçse, orman dostlarının birlikte çalışıp köprüyü gün batmadan onardığı günü hatırlıyordu.

Küçük tilki yardım istemenin akıllıca ve nazik bir davranış olduğunu öğrendi. Porsuk plan yapmanın ve takım çalışmasının büyük işleri kolaylaştırdığını öğrendi. Ve bütün komşular, herkes kendi özel becerisini kullandığında hiçbir sorunun çok büyük olmadığını öğrendi. Daha da yakın dost oldular ve her zaman birbirlerine yardım etmeye hazır oldular.

Yani eğer bir gün yeşil ormana giderseniz, küçük köprüden geçin ve dinleyin. Tilkinin neşeli havlamasını, porsuğun düzenli çekiç sesini, kunduzun şen ışığını, kuşun tatlı şarkısını ve köstebeğin sessiz kazısını duyabilirsiniz. Ve takım çalışması ile iyi komşuların büyük küçük her sorunu çözebileceğini anlarsınız.